

Pýcha a předsudek

Nedaleké panství Netherfield je konečně obydleno a paní Bennetová je nyní nejšťastnější matkou v celé Anglii. Má totiž šanci dobře provdat některou ze svých pěti dcer. Na plese, který se koná na počest nového majitele panství, pana Bingleyho, se do nejstarší slečny Jane Bennetové skutečně zamiluje. Zato druhá nejstarší dcera, Elizabeth, si hned zprotiví Bingleyho přítele, pana Darcyho, o kterém prohlašuje, že je to nejpyšnější muž, jakého kdy potkala.

Zato se ale spřátelí s panem Wickhamem, důstojníkem, který přijel spolu s dalšími vojáky do blízkého Merytonu.

Chladné přivítání Wickhama s Darcym ji natolik zaujalo, že jí to nedalo a začala vyzvídat. Zjistila, že Darcy Wickhamovi neodkázal faru a peníze, tak jak stálo v závěti Darcyho otce, který měl Wickhama velmi rád. Tím se ještě víc prohloubila nenávist vůči Darcymu.

Navíc panstvo z Netherfieldu brzy odjelo, což Jane velmi ranilo, protože byla do Bingleyho velice zamilovaná a nemohla pochopit, proč tak náhle a bez rozloučení odjel.

Mezi tím k Bennetům přijel vzdálený bratranec, pan Collins, který měl po smrti pana Benneta všechno zdědit. Aby předešel nesvárům v rodině, chtěl si vzít jednu ze sester Bennetových. Požádal tedy Elizabeth o ruku. Ta však odmítala učinit svazek bez lásky, čímž si proti sobě poštvala svou matku.

Za pár dní se dověděla, že se Collins zasnoubil s její nejlepší přítelkyní, Charlottou Lucasovou. Nejdřív jí to Lizzy vyčítala, nic proti tomu však nezmohla. Po několika měsících ji jela navštívit. Collins se neustále odvolával na dobrodiní madam de Bourghe z blízkého panství Rosings, která ho podporovala, a tak k ní byli často zváni. Co však Elizabeth netušila bylo, že Darcy je jejím synovcem a ani ve snu ji nenapadlo, že se na Rosingsu objeví.

Byla z pobytu znechucena, ale snažila se tvářit vesele. Když ji však Darcy, jist si svým úspěchem, požádal o ruku, nemohla už v sobě zadržet hněv. Nejprve mu vyčetla chování vůči Wickhamovi a poté to, že od sebe (jak zjistila) odtrhl Jane a Bingleyho.

Darcyho její odmítnutí a obvinění ranilo, ale ovládl se a odešel. Příští den, kdy odjížděl do Londýna, Elizabeth předal dopis. Z něj vyrozuměla, že Wickham si vše vymyslel, a že Bingleyho chtěl pouze ušetřit zklamání, protože si nebyl jist, zda ho Jane miluje.

Postupem času Elizabeth zjišťovala, že Darcy není tak špatným člověkem, jak si o něm myslela. I když mu nemohla odpustit to, že její sestře způsobil tolik bolesti, mrzelo ji, že ho neprávem obvinila.

Aby se rozptýlila, vyjela si s tetou a strýčkem do Skotska. Plány se však zkřížily,

a tak byli nuceni cestu trochu změnit. Když se teta zmínila o tom, že jsou nedaleko sídla Pemberley, Darcyho domova, trochu ji to vyděsilo. Bylo jí však řečeno, že majitel doma není, a tak panství navštívili. O to víc ji překvapilo, když se tam najednou Darcy objevil. Elizabeth byla v rozpacích, Darcyho přívětivé chování ji udivovalo a nevěděla, co si o tom myslet.

Zanedlouho jí však přišel dopis, který její radost zničil. Její nejmladší sestra Lydia totiž utekla s Wickhamem a nikdo o nich neměl žádné zprávy. Okamžitě odjeli domů, aby utěšili matku, zatímco pan Bennet už byl v Londýně.

Nakonec se Lydii i se svým snoubencem podařilo najít a oba, ač ne příliš vítáni, přijeli domů. Lydia se při jednom rozhovoru s Lizzy přerekla a zmínila se o panu Darcym. Elizabeth to nedalo a napsala tetě, která jí vysvětlila, že ty dva ve skutečnosti našel Darcy, Wickhamovi vyplatil značnou částku aby si Lydii vzal a pak je přemluvil, aby se dostavili domů do Longbournu.

Elizabeth už k němu necítila nenávist, byla zahanbena tím, jak se k němu chovala a zároveň doufala, že k ní přes to vše stále cítí lásku.

Když pak opět s Bingleym přijeli do Netherfieldu, nevěděla, co si o tom myslet. Oba je navštívili u nich doma, ale Darcy se nechoval nijak zvlášť přívětivě, což Elizabeth zklamalo. Alespoň jedna věc ji však mohla těšit. Bingley konečně požádal Jane o ruku a ona věděla, že to díky panu Darcymu.

V celé rodině panovalo přesvědčení, že Darcy je tou nejpovýšenější osobou pod sluncem. Vždy doprovázel Bingleyho k Bennetům, ale aby Bingley s Jane měli čas jen pro sebe, byla Elizabeth nucena jít se s Darcym projít. Šla s ním však ráda.

Darcy se díky Elizabeth změnil, všechno, co pro rodinu Bennetovu udělal, bylo z lásky k ní. Když jí opět zopakoval větu, která jí před několika měsíci způsobila tolik bolesti, už se na něj nezlobila. Věděla, že se změnil, a že je tím nejlepším mužem, za kterého se kdy mohla provdat.

Věděla, že se vdá z lásky.

Hlavní postavy: Elizabeth Bennetová – sympatická, rozumná, tvrdohlavá, atypická žena tehdejší doby, Fitzwilliam Darcy – bohatý, pyšný, ale díky lásce k Liz se jeho pýcha vytrácí, Jane Bennetová, Charles Bingley, Lydia Bennetová, George Wickham, Charlotte Lucasová, William Collins, Mary a Kitty Bennetovi

Názor: Hlavní hrdinka mi byla velmi sympatická. Jako jedna z mála žen tehdy nebyla pošetilá a upřednostňovala lásku před penězi. Stejně tak mi byl blízký charakter Jane, která neposuzovala lidi podle prvního dojmu, ale snažila se o všech smýšlet co nejlépe. Zároveň se mi líbilo, že Darcyho, pyšného a chladného člověka, dokázala změnit láska k Elizabeth. Mám všeobecně ráda příběhy z Anglie v tomto období a zvlášť se mi líbí romány, kde se rozum a láska skloubí dohromady, a kde se povrchností opovrhne. Zároveň jsem ocenila autorčin nadhled a vtipnost, občasnou ironii a hovorovou mluvu, která příběhu dodala nepředstíranou reálnost.

- **žánr:** rodinný román
- **druh:** epika
- **časoprostor:** Anglie (viktoriánská), venkov, konec 18.st.
- **er-forma,** chronologicky
- **jazykové prostředky:** spisovnost, ironie, přímá řeč (dialogy)
- **kontext autorovy tvorby:** 1813, Rozum a cit, Emma
- **kontext světové literatury:** romantismus, Emily + Charlotte Bronte